

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 Mal 077576 21 Mal
Banovići, 29.09.2022.godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Envera Kukić, u pravnoj stvari tužitelja Z. A. sin K. iz P. bb, općina B., zastupan po punomoćniku Salkanović Harisu, advokatu iz Živinica, protiv tuženog „Aura osiguranje“ a.d. Banja Luka, zastupan po punomoćniku Stanišić Draganu, advokatu iz Banja Luke, radi naknade štete, v.sp. 1.000,00 KM, nakon održane usmene, glavne i javne rasprave u prisustvu tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, dana 29.09.2022. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi da isplati tužitelju na ime materijalne štete zbog oštećenja na vozilu „Renault Scenic“, registarske oznake ..., ukupan iznos od 1.184,85 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.09.2021. godine, kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 1.682,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja pa do isplate, a sve u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je putem punomoćnika dana 15.09.2021. godine podnio tužbu protiv tuženog, radi naknade štete. U tužbi navodi da se dana 25.06.2021.godine u 21,00 sati dogodila saobraćajna nezgoda na regionalnom putu Banovići-Lukavac, u mjestu Mušići, općina Banovići, u kojoj su učestvovala dva vozila i to vozilo marke „Renault Scenic“, reg.oznake ..., vlasništvo tužitelja, osigurano kod „Euroherc osiguranja“ Sarajevo, kojim je u vrijeme nastanka saobraćajne nezgode upravljao tužitelj i vozilo marke „Audi A4“, reg.oznake ..., vlasništvo S. E. sin E., osigurano kod „Aura osiguranja“ a.d. Banja Luka, polisa osiguranja broj: ..., kojim je u vrijeme nastanka predmetne saobraćajne nezgode isti i upravljao, da je do navedene saobraćajne nezgode došlo na način što je vozač vozila osiguranog kod tuženog započeo radnju uključivanja sa makadamskog proširenja na regionalni put u pravcu Lukavca, a da se prethodno nije uvjerio da tu radnju može učiniti bez opasnosti po ostale učesnike u saobraćaju i oduzeo pravo prvenstva prolaza vozila tužitelja, da je tom prilikom došlo do kontakta – udara prednjeg dijela vozila osiguranog kod tuženog, sa desnom stranom vozila tužitelja, a koji se kretao iz pravca Lukavca u pravcu Banovića, da je za navedenu saobraćajnu nezgodu isključivo kriv vozač vozila osiguranog kod tuženog, a što se vidi iz Zapisnika o uviđaju saobraćajne nezgode i skice lica mjesta nezgode, da je u saobraćajnoj nezgodi tužitelj pretrpio materijalnu štetu zbog oštećenja na

pmv. „Renault Scenic“ i to na dijelovima: desna bočna strana, lijeva bočna strana, prednji dio vozila, poklopac motora, prednji branik, maska, vjetrobransko staklo, airbag, zadnji poklopac (gepek), što je bliže opisano u Izvidu štete koju je uradio tuženi. Smatra da se evidentno radi o totalnoj šteti na vozilu tužitelja, odnosno da popravka vozila nije ekonomski opravdana. Tokom postupka punomoćnik tužitelja u cjelosti je ostao kod činjenica i navoda iz tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, a na ročištu za glavnu raspravu od 29.08.2022.godine izvršio je preinačenje tužbenog zahtjeva, nakon provedenog dokaza vještačenja po vještaku saobraćajne struke, na način bliže opisan u izreci presude, navodeći da se radi o podijeljenoj odgovornosti. U završnom izlaganju predložio je da sud usvoji u cjelosti preinačeni tužbeni zahtjev, a da tuženog obaveže na naknadu troškova postupka.

Tuženi u pismenom odgovoru na tužbu od 26.10.2022.godine osporava pravni osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, navodeći da je tuženi po zaprimanju odštetnog zahtjeva pristupio obradi predmeta, utvrdio da ne postoji odgovornost osiguranika tuženog za nastanak predmetne saobraćajne nezgode, te odgovornost tuženog za naknadu štete, da nije utvrdio propust osiguranika tuženog vezan za nastanak saobraćajne nezgode, na osnovu dostavljene dokumentacije, Zapisnika o uviđaju saobraćajne nezgode, fotografija oštećenja na vozilima, izjavu učesnika i saobraćajno tehničke analize, da je do saobraćajne nezgode došlo tako što tužitelj upravljajući svojim PMV Renault, registarskih oznaka ... nije prilagodio brzinu kretanja vozila osobinama i stanju puta, vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama, stanju vozila i tereta, gustini saobraćaja, saobraćajnim znacima i drugim saobraćajnim uslovima, da vozilo može blagovremeno da zaustavi pred svakom preprekom koju pod navedenim uslovima može da predvidi, a prilikom čega je pri izlasku iz krivine izgubio kontrolu nad vozilom, ostvario kontakt sa vozilom Audi, registarskih oznaka ..., čiji vozač je izvršio uključivanje vozila u saobraćaj, da je iz Skice lica mjesta vidljivo da se kontakt vozila desio na lijevoj saobraćajnoj traci gledano iz smjera kretanja PMV Renault, a na desnoj saobraćajnoj traci gledano iz smjera kretanja PMV Audi, kao i da trag kočenja PMV Renault počinje odmah po izlasku iz krivine koja je oko 43 m. prije mjesta kontakta vozila, što sve upućuje da je uzrok nezgode neprilagođena brzina kretanja PMV Renault, da je na slikama PMV Audi koje je osigurano kod tuženog vidljivo da je kontakt ostvaren prednjim dijelom, što upućuje da je isti već završio radnju uključivanja u saobraćaj u trenutku nezgode, da je tužitelj u trenutku nezgode upravljao vozilom pod dejstvom alkohola, sa koncentracijom alkohola od 2,44 %, što predstavlja fazu pijanstva kod akutnog trovanja alkoholom. Tokom postupka punomoćnik tuženog u cjelosti je ostao kod navoda iz pismenog odgovora na tužbu, ističući da iz provedenih dokaza kao nesporno proizilazi da je za predmetnu saobraćajnu nesreću odgovoran tužitelj, osporavajući i visinu tužbenog zahtjeva. U završnom izlaganju osporio je i aktivnu legitimaciju tužitelja, jer isti nije dostavio polisu osiguranja, te predložio da sud u cjelosti odbije tužbeni zahtjev, a tužitelja obaveže da tuženom nadoknadi troškove postupka.

Iz iskaza tužitelja saslušanog u svojstvu parnične stranke slijedi da je kritičnog dana krenuo od kuće da bi odvezao majku do Doma zdravlja, da je u Mušićima vozio malo brže, da je vidio da mu sa desne strane izlazi čovjek, da je pokušao izbjeći na lijevu stranu, ali da nije stao, da je došlo do kontakta, da se

više ništa ne sjeća, da je došao sebi u Domu zdravlja, da je tom prilikom kočio, da je drugo vozilo bilo u pokretu, da je prekršajno odgovarao zbog vožnje u alkoholiziranom stanju, da je bio pod dejstvom alkohola, da je vozio malo brže, da je ograničenije brzine na toj dionici puta 50 m/h, da se radi o desnoj krivini koja nije tako velika, da nema preglednosti, da je vozilo Audi krenulo sa makadamskog puta na glavni put kada ga je ugledao, misleći da će stati, da nije stao, da je pošao izbjeći nesreću, da je otišao u lijevu traku, da se ne sjeća da li je vozilo kompletno bilo na makadamu ili je izašlo na glavni put, da sa desne strane gdje je krivina ima drveća, da je smanjena vidljivost, da se ne sjeća da li se vozilo Audi u potpunosti uključilo u desnu traku kad ga je udarilo, da se kontakt dogodio u njegovoj lijevoj traci, da je počeo kočiti kada je izašao iz krivine i ugledao vozilo Audi.

Na ročištu za glavnu raspravu, osim što je izveden dokaz saslušanjem tužitelja u svojstvu partične stranke, izvedeni su i dokazi uvidom i čitanjem u: Zapisnik o uviđaju saobraćajne nezgode broj:... od 13.07.2021.godine, Zahtjev za izdavanja zapisnika od 06.07.2021.godine, dokaz o uplati takse za izdavanje zapisnika, Zahtjev za naknadu materijalne štete od 21.07.2021.godine, Obrazložen odgovor tuženog od 25.08.2021.godine, Prigovor tužitelja od 30.08.2021. godine, Obrazložen odgovor tuženog od 08.09.2021.godine, Fotodokumentacija na CD-u (dostavljena po zahtjevu tužitelja od strane tuženog-fotografije od oba vozila učesnika u saobraćajnoj nezgodi na istom), Zapisnik o uviđaju saobraćajne nezgode sa skicom lica mjesta, Obrazložen odgovor od dana 25.08.2021. godine, Obrazložen odgovor od dana 08.09.2021.godine, slike vozila tužitelja (PMV Renault), 57 fotografija na CD-u, slike vozila osiguranika tužene (PMV Audi), 27 fotografija na CD-u, mail prepisa sa tuženim od 04.04.2022.godine u 10,46 sati, viber prepisa sa tuženim od 11.i 12.07.2022.godine, vještačenje po vještaku medicinske struke dr Brigić Kasimu iz Tuzle i saslušanjem istog na glavnoj raspravi, vještačenje po vještaku saobraćajne struke Džafić Ešefu i saslušanjem istog na glavnoj raspravi, saslušanje svjedoka S. E. i K. J., pa je sud na osnovu ovako provedenih dokaza, cijeneći ih u smislu čl. 8. Zakona o partičnom postupku Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH" broj: 53/03, 73/05, 19/06 I 98/15), donio odluku kao u dispozitivu Presude iz slijedećih razloga:

Iz iskaza svjedoka S. E. slijedi da je učestvovao u saobraćajnoj nezgodi, da je oštećen, da je ušao na traku, da nije bilo nigdje nikoga, da se kretao 12 metara glavnim putem, da je sa njim bila supruga i dvoje unučadi, da je iz pravca Lukavca naletjelo vozilo ogromnom brzinom koje je šetalo po putu, da je stao sa svojim vozilom u desnoj traci gledajući iz pravca Banovića, da je naletio čovjek iza krivine i plesao po objema trakama, da je odjednom nastupio udar, da se više ništa ne sjeća, da porodici nije bilo ništa, da je došao sanitet i odvezao suprugu, da je imao dovoljnu preglednost na lijevu stranu, da je prvo pogledao lijevo-desno i ušao u svoju traku, da je vozio polako, da je stao sa svojim vozilom nakon što je vidio da dolazi auto iza krivine, da je prekršajno kažnjen, da je bio pravilno zaustavljen prilikom uključivanja na asfaltni put, da je pravilno ušao pod pravim uglom, da je išao brzinom 30 km/h, da je bio u drugoj brzini nakon što je u prvoj brzini ušao na glavni put, da preglednost sa njegove lijeve strane iznosi 50 metara, da je stao sa vozilom u trenutku kada je vidio vozilo iz suprotnog smjera, da se zaustavio na kolovozu uz ivicu desne trake, da se vozilo koje je dolazilo iz

suprotnog smjera nalazilo u krivini, odnosno izlazilo je iz krivine, da je odmah primjetio da auto gubi kontrolu čim je izletjelo iz krivine, da je naplatio štetu na svom vozilu.

Iz iskaza svjedoka K. J. slijedi da je zaposlenik MUP TK PU Živinice, a u vrijeme događaja Banovići, da je sačinio Zapisnik o saobraćajnoj nezgodi, da je na licu mjesta saobraćajne nezgode koja se dogodila u Mušićima zatekao dva vozila, od kojih jedno na kolovozu, jednim dijelom u lijevoj saobraćajnoj traci gledano u pravcu Banovića, dok je drugo vozilo zatečeno uz lijevu ivicu kolovoza u kanalu, da su na licu mjesta zatečena oba učesnika saobraćajne nezgode, da je sa oba učesnika na licu mjesta obavio razgovor, da su i jedan i drugi bili komunikativni, da je napisano prekršajna prijava ovom sudu, da o ishodu nije upoznat, da se ne može sjetiti da li je za oba učesnika podnesena prijava, ali zna da je za jednog podnesena zbog vožnje pod dejstvom alkohola, a protiv drugog za odgovornost prouzrokovanja saobraćajne nezgode, da misli da je sačinjena Skica lica mjesta i Zapisnik, s obzirom da se radi u elektronskoj formi, da nije mjerio preglednost na mjestu nezgode, da nije mjeren radijus krivine, da ostaje pri onome što je na Skici lica mjesta ucrtano, da su postojali drugi tragovi sigurno bi bili uneseni, da nije bilo tragova jer se vozilo Reno nije kretalo pravo, već bočno, da se ne radi o sva četiri pneumatika, radi čega se razlikuju mjesto kontakta i tragova, obzirom da se vozilo kretalo bočno prema kanalu, da je zbog toga u Skici lica mjesta napisano „moguće“ mjesto kontakta, da je oba učesnika u saobraćaju odvezla hitna, ali par minuta nakon njegovog dolaska na lice mjesta, da prije pokretanja Zahtjeva za pokretanje nije rađeno vještačenje.

Između parničnih stranaka nije sporno, a što slijedi i iz priloženih materijalnih dokaza, da se dana 25.06.2021. godine na regionalnom putu Banovići - Lukavac u mjestu Mušići, općina Banovići, dogodila saobraćajna nezgoda čiji su učesnici putničko motorno vozilo marke „Renault Scenic“ registarske oznake ..., vlasništvo tužitelja osigurano kod „Euroherc osiguranja“ d.d. Sarajevo i vozilo marke „Audi A4“ registarske oznake ..., vlasništvo S.E., koje vozilo je bilo osigurano kod tuženog sa brojem polise Nije sporno da su oba učesnika saobraćajne nesreće prekršajno odgovarala pred Općinskim sudom u Banovićima (iskaz parničnih stranaka i svjedoka K. J.).

U konkretnoj pravnoj stvari tužitelj kao vlasnik PMV marke „Renault Scenic“ potražuje naknadu materijalne štete nastale u saobraćajnom udesu sa motornim vozilom marke „Audi A4“, registarske oznake ..., koje vozilo je bilo osigurano kod tuženog sa brojem polise

Sporno je pitanje odgovornosti za nastalu štetu, odnosno osnov i visina tužbenog zahtjeva tužitelja, kao i aktivna legitimacija.

Odgovornost u slučaju nezgode izazvane motornim vozilom u pokretu regulisana je odredbama čl. 178. ZOO-a, pri čemu je posebno regulisana odgovornost imatelja motornih vozila, ako je nezgoda izazvana isključivom krivicom jednog imatelja, primjenjuje se pravilo o odgovornosti po osnovu krivice (čl. 178. st.1. u vezi sa čl. 154. st.1. ZOO-a) ako postoji obostrana krivica za saobraćajnu nezgodu, svaki imatelj odgovara za ukupnu štetu koju su oni pretrpjeli srazmjerno stepenu svoje krivice (čl. 178. st.2. ZOO-a), ako nema

krivnje ni jednog imaoci odgovaraju na ravne dijelove ako razlozi pravičnosti ne zahtijevaju što drugo (čl. 178. stav 3. ZOO).

Na okolnosti nastanka saobraćajne nezgode, odgovornosti i eventualnih propusta pri nastanku iste, proveden je i dokaz vještačenja po vještaku saobraćajne struke Džafić Ešefu, koji je neposredno saslušan na glavnoj raspravi.

Iz pismenog nalaza i mišljenja ovog vještaka od 18.07.2022.godine usmeno obrazloženog na ročištu za glavnu raspravu (raspravni zapisnik od 29.08.2022.godine), slijedi da je vještak svoj nalaz i mišljenje zasnovao na materijalnim dokazima koji se nalaze u spisu suda, kao i izvršenog uviđaja i rekonstrukcije na licu mjesta. Vještak je u svom pismenom Nalazu i mišljenju, nakon datog pregleda općih podataka o predmetnoj saobraćajnoj nezgodi; analizi oštećenja na vozilima Renault i Audi (učesnicima saobraćajne nezgode); analizom mjesta nastanka saobraćajne nezgode; tragova položaja zaustavljenih vozila poslije nezgode; mjesta sudara i sudarnog položaja, brzine sudara i način kretanja vozila poslije sudara; načina kretanja i brzine vozila Renault i Audi prije nastanka saobraćajne nezgode; vremensko prostorne analize i uzroka nastanka saobraćajne nezgode; vremensko prostornog toka bezbjednog lijevog uključivanja vozila Audi sa lokalnog makadamskog puta, na put sa pravom prvenstva prolaza kako slijedi:

mjesto sudara vozila Renault i Audi po širini kolovoza dogodilo se na lijevoj kolovoznoj traci regionalnog puta na udaljenosti najviše 5 m. lijevo od desne ivice kolovoza, a po dužini kolovoza na udaljenosti najranije 2 m. poslije završetka lijevog traga kočenja od vozila Renault po asfaltnoj kolovoznoj podlozi, a 6,9 m. prije pozicije tragova broj 8. na Skici, odnosno 36 m. poslije početka tragova kočenja vozila Renault, sve posmatrano iz pravca Lukavca u smjeru Banovića; da je vozilo Renault za vrijeme sudara desnom bočnom stranom u dijelu prednjih, a zatim i zadnjih desnih vrata ekscentrično udarilo u prednju čeonu više desnu stranu vozila Audi, da je ugao sudara između vozila mjeren između ulaznih pravaca vozila u sudar iznosio oko 155, da se vozilo Renault nalazilo u fazi slijetanja sa lijeve strane kolovoza, usmjereno na pravcu završetka tragova kočenja po asfaltnoj kolovoznoj podlozi, koji su označeni pozicijom broj 9. na Skici lica mjesta, da se vozilo Audi nalazilo potpuno na desnoj kolovoznoj traci, usmjereno u smjeru Lukavca, da je poslije sudara vozilo Audi odbijeno unazad sa rotiranjem prednjeg kraja u smjeru kazaljke na satu do zaustavne pozicije težištem najmanje 9,6 m., dok je vozilo Renault sletjelo van lijeve strane kolovoza u lijevi kanal gdje je lijevom bočnom stranom i prednjim desnim dijelom krova vozila udarilo u bočne strane kanala i tako se kretalo po lijevom kanalu do zaustavne pozicije težištem najmanje 23,8 m.

Uzimajući u obzir način kretanja vozila Renault i vozila Audi poslije sudara mase sudarenih vozila uvećane za težinu vozača i saputnika u vozilima, utvrđene pravce kretanja vozila prije sudara, oštećenja na vozilima, te primjenom Virtual Crash.0 programa za simulaciju saobraćajnih nezgoda, vještak je našao da:

- brzina vozila Renault za vrijeme sudara sa vozilom Audi iznosila najmanje 64,8 km/h,
- za vrijeme sudara sa vozilom Renault, vozilo Audi bilo je zaustavljeno, pa usvaja da je brzina bila jednaka 0 km/h,

Na osnovu utvrđenog mjesta sudara i sudarnog položaja, te brzine sudara vozila, vještak nalazi da se:

- prije sudara vozač vozila Audi kretao vozilom makadamskim putem iz pravca kopa prema regionalnom putu Lukavac-Banovići, da dolaskom do regionalnog puta vozač bez zaustavljanja vozila vrši radnju lijevog uključivanja na regionalni put u smjeru Lukavca i tako nastankom opasne situacije do mjesta sudara reaguje i zaustavlja vozilo, pa je brzina vozila Audi za vrijeme izvođenja radnje lijevog uključivanja iznosila najviše 27 km/h,
- prije sudara vozač vozila Renault kretao se vozilom desnom kolovoznom trakom regionalnog puta iz pravca Lukavca u smjeru Banovića, ulazeći i prolazeći tako vozilom kroz desnu krivinu, izlaskom iz desne krivine reaguje na stvorenu opasnu situaciju kočenjem i izmicanjem ulijevo i do mjesta sudara ostvaruje tragove kočenja u dužini od 34 m., nalazeći da je brzina vozila Renault u trenutku reagovanja vozača na kočenje iznosila najmanje 99,7 km/h (raspravni zapisnik od 29.08.2022. godine),

Vještak nadalje nalazi da:

- zaustavni put vozila Renault za brzinu 99,7 km/h forsiranim kočenjem na suhom asfaltnom kolovozu iznosi 89 m., a zaustavno vrijeme 5,6 sekundi,
- zaustavni put vozila Audi za brzinu 27 km/h forsiranim kočenjem na suhom asfaltnom kolovozu iznosi 11,5 m., a zaustavno vrijeme iznosi 2,1 sekunda,
- kada je vozač vozila Renault reagovao na kočenje i izmicanje ulijevo, nalazio se udaljen vozilom do mjesta sudara 61,7 m., ili vremenski udaljen do mjesta sudara 2,5 sekundi, dok je u tom vremenu vozač vozila Audi već ušao prednjim dijelom vozila na kolovoz regionalnog puta i bio udaljen vozilom do mjesta sudara najviše 13,1 m.,
- kako je zaustavni put vozila Renault za brzinu 99,7 km/h znatno veći od 61,7 m., a zaustavno vrijeme znatno veće od 2,5 sekundi, vozač vozila Renault nije imao tehničke mogućnosti da na raspoloživom putu od 61,7 m. kočenjem i lijevim izmicanjem zaustavi vozilo i izbjegne saobraćajnu nezgodu.

Vještak je nadalje utvrdio da u okolnostima načina kretanja vozila prema mjestu sudara saobraćajnu nezgodu bi bilo moguće izbjeći ako bi:

- vozač vozila Audi na ulazu sa makadamskog na regionalni put zaustavio vozilo i ustupio prvenstvo prolazu vozilu Renault, koje se kreće putem prvenstva prolaza,
- vozilo Renault u trenutku reagovanja na kočenje i lijevo izmicanje bilo voženo uslovno bezbjednom brzinom koja je manja ili jednaka od 78,5 km/h,
- ako bi vozač vozila Renault u pravcu kretanja i kočenja bez izmicanja lijevo bočno zadržao vozilo na desnoj kolovoznoj traci.

Vještak utvrđuje, ako se uzme u obzir određeno mjesto sudara, te činjenica da je vozilo Audi za vrijeme sudara bilo zaustavljeno, po njegovom mišljenju nalazi, da bi vozaču vozila Audi brzinom 27 km/h bilo potrebno:

- 13,1 m. i 2,5, da bez ostavljenih tragova na kolovozu zaustavi vozilo do mjesta sudara, te
- potreban put ubrzanja da iz zaustavne pozicije postigne brzinu 27 km/h od 14,1 m. i vrijeme ubrzanja od 3,75, pa

kako je vrijeme kretanja vozila Renault od trenutka reagovanja na kočenje i lijevo izmicanje, pa do mjesta sudara sa vozilom Audi od 2,5 sek. znatno manje od $2,5 + 3,75 = 6,25$, vještak nalazi da vozač vozila Audi prije ulaska vozilom na kolovoz regionalnog puta nije zaustavio vozilo, kako bi propustio vozila koja se kreću regionalnim putem.

- Da bi vozač vozila Audi bezbjedno izvršio radnju lijevog uključivanja na regionalni put u smjeru Lukavca sa lokalnog makadamskog puta, prethodnim zaustavljanjem vozila prije ulaska na kolovoz regionalnog puta, potrebno je ukupno bezbjedno vrijeme od $(3,5 + 1. \text{ sek.}) = 4,5$, da vrijeme od 3,5 predstavlja vrijeme presijecanja glavnog toka (širine desne saobraćajne trake kojom se kreće vozilo Renault iz pravca Lukavca i ulazak u lijevu kolovoznu traku u smjeru Lukavca), za dužinu presijecanja koja u konkretnom slučaju iznosi najviše 9 m., dok vrijeme od 1 s. predstavlja minimalno potrebnu bezbjednu vremensku udaljenost vozila Renault do uključenog vozila Audi na desnu kolovoznu traku regionalnog puta u smjeru Lukavca,
- da bezbjedna udaljenost na kojoj bi vozač vozila Audi morao da propusti vozilo Renault, koje se kreće putem sa pravom prvenstva prelaza iz pravca Lukavca u smjeru Banovića, za brzinu kojom se kretalo vozilo Renault od 99,7 km/h iznosi 124,6 m,
- za maksimalno dozvoljenu (bezbjednu) brzinu ograničenu postavljenim saobraćajnim znakom na 50 km/h iznosi 62,5 m., pa je našao da:
- vozač vozila Audi nije započeo radnju lijevog uključivanja na regionalni put u smjeru Lukavca na potrebnoj bezbjednoj udaljenosti vozila Renault do mjesta sudara i do mjesta uključivanja za brzinu vozila Renault od 99,7 km/h, jer potrebna bezbjedna ukupna udaljenost vozila Renault za brzinu od najmanje 99,7 km/h iznosi 124,6 m. i znatno je veća od udaljenosti vozila Renault do mjesta sudara, kada vozač reaguje na kočenje i izmicanje ulijevo, a koja iznosi 61,7 m. i od udaljenosti vozila Renault do mjesta uključivanja koja iznosi 77,2 m,
- da bi vozač vozila Audi započeo radnju lijevog uključivanja na regionalni put u smjeru Lukavca na potrebnoj bezbjednoj udaljenosti vozila Renault do mjesta sudara i do mjesta uključivanja, ako bi vozilo Renault prije nastanka saobraćajne nezgode bilo voženo maksimalno dozvoljenom (bezbjednom) brzinom od 50 km/h. Naime potrebna bezbjedna ukupna udaljenost vozila Renault za maksimalnu dozvoljenu brzinu 50 km/h do mjesta sudara iznosi 62,5 m. i ista bi bila približno jednaka udaljenosti vozila Renault do mjesta sudara za brzinu 50 km/h, a bila bi manja i od udaljenosti vozila Renault do mjesta uključivanja koja iznosi 77,2 m.

Vještak je utvrdio i visinu štete na putničkom vozilu marke Renault, tip Scenic, reg.oznaka ... vlasništvo Z.A., koja je nastala u saobraćajnoj nezgodi dana 25.06.2021. godine, koju je procijenio po principu obračuna „totalne štete“ i ista iznosi 2.369,70 KM.

Analizom svih poznatih okolnosti nastanka saobraćajne nezgode vještak zaključuje:

- da je vozač vozila Renault za vrijeme nastanka saobraćajne nezgode upravljao vozilo u alkoholisanom stanju brzinom od najmanje 99,7 km i tako napravio propust koji je uzročno vezan za stvaranje opasne situacije i za nastanak predmetne saobraćajne nezgode. Naime, da se vozač vozila

- Renault kretao vozilom maksimalno dozvoljenom brzinom od 50 km/h do saobraćajne nezgode ne bi došlo, jer je uslovno bezbjedna brzina kojom bi bilo moguće kočenjem izbjeći saobraćajnu nezgodu, koja iznosi 78,5 km/h veća od maksimalno dozvoljene brzine. Osim navedenog, vozač vozila Audi započeo bi radnju lijevog uključivanja na regionalni put u smjeru Lukavca na potrebnoj bezbjednoj udaljenosti vozila Renault do mjesta udara i do mjesta uključenja, ako bi vozilo Renault prije nastanka saobraćajne nezgode bilo voženo maksimalno dozvoljenom brzinom od 50 km/h. Naime, potrebna bezbjedna ukupna udaljenost vozila Renault za maksimalno dozvoljenu brzinu 50 km/h do mjesta sudara iznosi 62,5 m. i ista bi bila približno jednaka udaljenosti vozila Renault do mjesta sudara za brzinu 50 km/h, a bila bi manja od udaljenosti vozila Renault do mjesta uključenja koja iznosi 77,2 m.,
- vozač vozila Audi nije započeo radnju lijevog uključivanja na regionalni put u smjeru Lukavca na potrebnoj bezbjednoj udaljenosti vozila Renault do mjesta sudara i do mjesta uključenja za brzinu vozila Renault od 99,7 km/h. Naime, potrebna bezbjedna ukupna udaljenost vozila Renault za brzinu 99,7 km/h iznosi 124,6 m i znatno je veća od udaljenosti vozila Renault do mjesta sudara kada vozač reaguje na kočenje i izmicanje u lijevo a koja iznosi 61,7 i od udaljenosti vozila Renault do mjesta uključenja koja iznosi 77,2 m. Da li je vozač vozila Audi imao razloga da očekuje da će vozilo Renault kretati brzinom koja je znatno veća od maksimalno dozvoljene (bezbjedne) brzine, ostavlja na ocjenu sudu.

Kod svog pismenog Nalaza i mišljenja vještak je ostao na ročištu za glavnu raspravu i nakon iscrpnih odgovora datih na postavljena pitanja punomoćnika parničnih stranaka, osim što je isti ispravio u dijelu u kojem je naveo da je brzina vozila Reno u trenutku reagovanja na kačenje iznosila „najmanje 99,7 km/h“, a ne kako je u pismenom Nalazu i mišljenju naveo „najviše 99,7 km/h“, na koji Nalaz i mišljenje je primjedbe iznio punomoćnik tuženog u završnom izlaganju, navodeći da je nalaz manjkav a da pri tome nije dao precizno obrazloženje manjkavosti istog, niti je tražio dopunu istog, pa je sud isti prigovor ocijenio paušalnim.

Sud je Nalazu i mišljenju vještaka poklonio vjeru, cijeneći isti kao stručan i objektivan, tim prije što je vještak pri davanju istog cijenio materijalne dokaze, iskaze učesnika saobraćajne nesreće, izvršio uviđaj na licu mjesta, koji vještak je uostalom i angažovan da da svoje mišljenje sa aspekta struke, to posebno ako se zna da ni sud, ni punomoćnici parničnih stranaka ne raspolažu stručnim znanjem, da bi mogli dati vremensko prostornu analizu nastanka saobraćajne nesreće.

Sud nije mogao pokloniti vjeru iskazu saslušanog svjedoka S.E. u dijelu da je prije započinjanja radnje uključivanja na regionalni put zaustavio svoje vozilo, kada se isti dovede u vezu sa iskazom saslušanog svjedoka K. J., koji je izašao na lice mjesta odmah nakon nastanka saobraćajne nesreće, sačinio skicu lica mjesta, Nalazu i mišljenju vještaka saobraćajne struke, a u konačnici tužitelj se izjasnio iako je bio sa visokom koncentracijom alkohola i pri velikoj brzini, da je vidio da je vozač vozila Renault krenuo sa makadamskog puta na glavni put ne zaustavljajući se a osim toga svjedok S. E. pri davanju iskaza djelovao nesigurno i neubjedljivo.

Na okolnost stepena alkoholisanosti tužitelja i uticaja na nastanak predmetne saobraćajne nezgode, izveden je dokaz vještačenjem po vještaku medicinske struke dr. Brigić Kasimu iz Tuzle.

Iz pismenog nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke od 09.08.2022. godine, slijedi da je vještak na osnovu uvida u medicinsku dokumentaciju, kao i druge materijalne dokaze koji se nalaze u spisu suda, izjašnjavajući se na okolnosti uticaja stepena alkoholisanosti tužitelja na nastanak predmetne saobraćajne nezgode, u svom mišljenju utvrdio da je tužitelj u vrijeme saobraćajne nezgode dana 25.06.2021.godine se doveo u stanje Akutnog alkoholnog pijanstva srednjeg stepena opijenosti sa koncentracijom alkohola u krvi od 2,44 promila (srednji stepen alkoholisanosti pijansta se kreće u rasponu 1,5 do 2,5 promila). Vještak je u svom mišljenju detaljno opisao djelovanje alkohola na ljudski organizam te kliničku sliku srednjeg stepena alkoholne opijenosti na osnovu čega je dao i zaključno mišljenje: da se u vrijeme saobraćajne nezgode tužitelj doveo u stanje akutnog alkoholnog pijanstva srednjeg stepena sa koncentracijom alkohola u krvi od 2,44 promila, da zbog navedene alkoholne opijenosti nije bio sposoban da sigurno i bezbjedno upravlja svojim putničkom motornim vozilom, odnosno njegova alkoholna opijenost u tom trenutku je takvog obima da ga je sprečavala da ima sigurnu kontrolu nad vozilo.. Svoj pismeni Nalaz i mišljenje vještak je obrazložio na ročištu za glavnu raspravu (raspravni zapisnik od 29.08.2022. godine), ostajući kod svog Nalaza da utvrđena količina alkohola je uticala na reakciju vozača, jer su reflektne radnje snižene kod utvrđenog stepena opijenosti, s tim da se ne može izjasniti kvantitativno koliko, da utvrđeni stepen alkoholiziranosti od 2,44 promila uslovno rečeno kod svih ljudi izaziva iste posljedice, ali postoje individualne razlike vezano za profesionalizam u vožnji, jer tehnički utvrđena koncentracija alkohola nije apsolutno i tehnički vozač nesposoban za vožnju, već vozač nije sposoban da upravlja bezbjedno i sigurno. Nalazu i mišljenju vještaka nije bilo prigovora od strane punomoćnika tuženog, dok je istom prigovorio punomoćnik tužitelja u smislu da vještak nije obavio neposredan pregled i intervju sa tužiteljem, na što se vještak izjasnio da takav intervju ne bi ništa doprinio niti promijenio njegovo mišljenje, s obzirom na činjenicu da je imao podatke o alkoholiziranosti. Sud je poklonio vjeru Nalazu i mišljenju vještaka, cijeneći prigovor punomoćnika tužitelja bez osnova, pri tome imajući u vidu činjenicu da ni sud, a ni punomoćnik tužitelja ne raspolazu znanjem iz oblasti medicinske struke, da je vještak i angažovan radi davanja mišljenja, sa aspekta medicinske struke.

Prije svega, raspravljajući istaknuti prigovor aktivne legitimacije koju je tuženi istakao u završnom izlaganju, ocjena je suda da je isti neosnovan, odnosno da isti prigovor ne stoji. Naime, nije sporno, a što je vještak saobraćajne struke i naglasio u svom Nalazu i mišljenju, da je pri vještačenju od punomoćnika tužitelja pribavio Polisu osiguranja, obrazloživši razloge zbog kojih mu je ista bila potrebna, odnosno da je vozilo Renault bilo totalno oštećeno, te nije bio u mogućnosti utvrditi tačan broj šasije. Međutim, po mišljenju suda to ne znači da tužitelj nije dokazao aktivnu legitimaciju, tj. da je vlasnik vozila Renault, koja legitimacija proizilazi prije svega iz Zapisnika o saobraćajnoj nezgodi, sačinjen od strane ovlaštenog organa, Zahtjeva punomoćnika tužitelja za izradu i dostavu izvida štete tuženom uz koji je dostavljen kao dokaz potvrda o vlasništvu i registraciji vozila, odgovor tuženog broj: ... od 25.08.2021. godine, po zahtjevu punomoćnika tužitelja, odgovor tuženog na prigovor punomoćnika tužitelja broj:

... od 08.09.2021. godine u kojem odgovoru tuženi nije osporavao da nije tužitelj vlasnik vozila Renault, radi čega je sud i odlučio da je prigovor aktivne legitimacije tužitelja neosnovan.

Na osnovu provedenih dokaza, sud neospornim utvrđuje da se dana 25.06.2021.godine na regionalnom putu Banovići-Lukavac u mjestu Mušići, općina Banovići, dogodila saobraćajna nesreća čiji su učesnici pmv. marke Renault tip Scenic, reg.oznaka ..., kojim je u momentu nesreće upravljao vlasnik Z.A. i pmv. marke Audi, kojim je upravljao vlasnik S.E.; da se vozilo Renault kretalo regionalnim putem iz pravca Lukavca ka Banovićima; da je vozač vozila Renault vozilom upravljao u alkoholisanom stanju (2,44 promila); da je dozvoljena brzina u dijelu puta na kojem se dogodila nesreća 50 km/h; da se vozilo Renault prema nalazu vještaka saobraćajne struke kretalo brzinom od najmanje 99,7 km/h; da se vozilo Audi kojim je upravljao vlasnik S.E. uključivalo sa makadamskog puta na regionalni put kojim se kretalo vozilo Renault bez zaustavljanja, iz kojeg utvrđenja proizilazi sasvim pouzdan zaključak da se oba učesnika u saobraćajnoj nesreći nisu pridržavala saobraćajnih propisa, odnosno tužitelj je vozeći brzinom preko dozvoljene prekršio odredbu čl. 43. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 6/2006... 9/2018), kojom je propisano „vozač je dužan da brzinu kretanja vozila prilagodi osobinama i stanju puta, vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama, stanju vozila i tereta, gustini saobraćaja, saobraćajnim znacima i drugim saobraćajnim uslovima, tako da vozilo može blagovremeno da zaustavi pred svakom preprekom koju pod navedenim uslovima može da predvidi“ i odredbu čl. 174. st.1. istog Zakona kojom je propisano „vozač ne smije da upravlja vozilom u saobraćaju na putu, niti da počne da upravlja vozilom, ako je pod djelovanjem alkohola“. S druge strane, vozač vozila Audi prekršio je odredbu čl. 36. st.1. istog Zakona kojim je propisano „vozač koji namjerava da obavi neku radnju vozilom na putu ili vozilo uključiti u saobraćaj (pomjeranje vozila udesno ili ulijevo, mijenjanje saobraćajne trake, preticanje, obilaženje, zaustavljanje, skretanje udesno ili ulijevo, polukružno okretanje, vožnja unazad i sl.) smije da počne takvu radnju samo ako se prethodno uvjerio da to može učiniti bez opasnosti za druge učesnike u saobraćaju ili imovini vodeći pri tome računa o položaju vozila i pravcu i brzini kretanja“.

Dakle, oba učesnika saobraćajne nesreće svojim propustima stvorili su opasnu situaciju, radi čega je sud izveo zaključak da za nastanak predmetne saobraćajne nesreće stoji obostrana odgovornost oba učesnika, da je njihov doprinos podjednak (50% na strani tužitelja; 50% na strani osiguranika tuženog), jer ni jedan ni drugi učesnik saobraćajne nezgode se nisu u potpunosti uvjerali da započete radnje u saobraćaju mogu izvesti na bezbjedan način, što je u suprotnosti sa naprijed navedenim odredbama Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH. Pri ovakvom utvrđenju, sud je cijenio da je tužitelj, osim što je vozio brzinom većom od maksimalno dozvoljene, što je po mišljenju vještaka uzrok saobraćajne nezgode, vozio i sa velikom koncentracijom alkohola u krvi, te da se vještak medicinske struke decidno izjasnio da nije bio sposoban da sigurno i bezbjedno upravlja pmv. Renault, odnosno da ga je opijenost sprečavala da ima sigurnu kontrolu nad vozilom, ali isto tako vještak se izjasnio da koncentracija alkohola u krvi, kakvu je imao tužitelj, uslovno izaziva iste posljedice kod svih osoba, ali da postoje individualne

razlike vezane za profesionalizam u vožnji, jer tehnički apsolutno utvrđena količina alkohola nije apsolutno i tehnički nesposoban za vožnju, već samo utiče na bezbjedno i sigurno upravljanje vozilom.

Dakle, mišljenje suda je da su oba učesnika u saobraćajnoj nesreći stvorila opasnu situaciju za nastanak iste, pa se ovaj sporni odnos ima razriješiti kroz primjenu odredbe čl. 178. st.2. Zakona o obligacionim odnosima Federacije BiH, prema kojem je u slučaju udesa izazvanog motornim vozilom u pokretu, propisano ako postoji obostrana krivica, svaki imalac odgovara za ukupnu štetu koju su oni pretrpjeli srazmjerno stepenu svoje krivice, radi čega je sud i odlučio da je tužbeni zahtjev tužitelja preinačen na ročištu za glavnu raspravu osnovan, odnosno da se radi o podijeljenoj odgovornosti učesnika saobraćajne nesreće. Pri ovakvom utvrđenju sud je imao u vidu da se vozilo Audi uključivalo sa sporednog puta na regionalni put sa pravom prvenstva, da je zbog postojanja krivine i rastinja morao se sa posebnom pažnjom uključivati na put sa pravom prvenstva, odnosno obavezno stati pri uključivanju na isti, pa je i obavezao tuženog da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 1.184,85 KM.

Utvrđeni iznos visine štete od strane vještaka saobraćajne struke u iznosu od 2.369,70 KM, punomoćnici parničnih stranaka nisu osporavali (raspravni zapisnik od 29.08.2022. godine), od kojeg iznosa 50% čini dosuđeni iznos štete.

Na dosuđeni iznos materijalne štete tužitelju je dosuđena i zakonska zatezna kamata počev od dana podnošenja tužbe, za štetu na vozilu tj. 15.09.2021. godine, pa do isplate, a temeljem odredbe čl. 277. Zakona o obligacionim odnosima Federacije BiH, u vezi sa čl. 324. st.2. istog Zakona, a to iz razloga što je materijalna šteta koju tužitelj potražuje, tužitelju nastala u momentu poslije nezgode, a prije utuženja što u suštini znači da je tuženi pao u docnju u momentu podnošenja tužbe, tj. kada je tužitelj od istog potraživao predmetnu štetu.

Iz iznijetih razloga sud je i odlučio kao u izreci presude, na osnovu odredaba Zakona o odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznom osiguranju od odgovornosti i čl. 154. st.1, 155., 185, 178.st.2. i 192. Zakona o obligacionim odnosima Federacije BiH.

Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi čl.386. st. 1. Zakona o parničnom postupku, te važećoj Advokatskoj tarifi („Službene novine Federacije BiH“, br. 22/04).

Troškovi tužitelja s obzirom na visinu spora iz tužbe od 1.000,00 KM, odnose se na sastav tužbe u iznosu od 240,40 KM, troškova pristupa na pripremno ročište od 04.04.2022. godine u iznosu od 240,00 KM, troškova pristupa na ročište za glavnu raspravu od 29.08.2022. godine u iznosu od 240,00 KM, troškova za izdavanje zapisnika od 06.07.2021. godine u iznosu od 120,00 KM, troškova za sastav zahtjeva za naknadu materijalne štete u iznosu od 120,00 KM, troškova za sastav prigovora od 30.08.2021. godine u iznosu od 120,00 KM, troškova za odsustvo iz kancelarije u iznosu od 120,00 KM, 2 dolaska u Banoviće X 60,00 KM, za 2 sata odsustva za vrijeme putovanja, troškova upotrebe vlastitog automobila u iznosu od 112,00 KM (2 dolaska u Banoviće X 56,00 KM), tako da ukupni troškovi zastupanja tužitelja iznose 1.312,00 KM. Tužitelj je imao i troškove vještačenja u iznosu od 250,00 KM, te troškove takse na tužbu i

presudu u visini od po 50,00 KM, te takse za izdavanje zapisnika o saobraćajnoj nesreći u iznosu od 20,00 KM (uplatnica na iznos od 20,00 KM od 06.07.20221.godine), tako da ukupni troškovi tužitelja iznose 1.682,00 KM, a koje mu je dužan nadoknaditi tuženi.

Sudija
Envera Kukić

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka. Žalba se podnosi u tri primjerka.